

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚA DE URGENTĂ Privind instituirea unor facilități fiscale

Având în vedere necesitatea eficientizării mecanismelor de recuperare a obligațiilor bugetare față de debitorii care au acumulat, în decursul timpului, obligații bugetare și nu au avut posibilitatea să le achite,

ținând cont că acești debitori nu pot accesa eșalonarea la plată a obligațiilor bugetare din cauza faptului că se află într-o dificultate financiară care nu poate fi considerată temporară,

luând în considerare interesul general de susținere a creșterii economice se impune restructurarea obligațiilor bugetare ale debitorilor care prezintă, de asemenea, disfuncționalități financiare,

având în vedere că instituirea unui mecanism de restructurare a obligațiilor bugetare la 31 decembrie 2018, reprezintă un mecanism alternativ față de procedura de acordare a eșalonării la plată, reglementată în Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, în scopul creșterii gradului de încasare a veniturilor bugetare, al diminuării costului arieratelor din punct de vedere material și al resurselor umane, permițând contribuabililor să depășească aceste dificultăți, creând un proces complex de eficientizare și restructurare, precum și un echilibru între interesul debitorilor de redresare economică și cel al statului de recuperare a obligațiilor bugetare,

precum și faptul că ponderea arieratelor nerecuperabile la sfârșitul anului 2018 este semnificativă,

dat fiind faptul că unele entități economice au caracter strategic iar nefuncționarea lor este de natură a conduce la dezechilibre la nivel macroeconomic și social,

luând în considerare imperativul evitării impactului negativ asupra colectării creanțelor bugetare,

ținând cont că adoptarea unor măsuri de eficientizare a recuperării obligațiilor bugetare la entitățile aflate în procedura de restructurare, respectiv, măsuri suplimentare de salvare a acestora, sunt necesare pentru a evita intrarea iminentă în insolvență a acestor societăți cu potențial de viabilizare și cu consecințe grave în plan economic și social,

și având în vedere gradul mic de colectare a obligațiilor bugetare în procedura insolvenței, precum și riscul major ca statul să piardă controlul în cadrul procedurii insolvenței la entitățile din economia națională care prezintă interes strategic,

ținând cont de iminența acumulării de accesorii aferente obligațiilor bugetare care implică propagarea arieratelor care generează destabilizarea debitorilor aflați în dificultăți financiare majore, neadoptarea în regim de urgență a acestor măsuri va conduce la perpetuarea disfuncționalităților,

se propune instituirea unei măsuri excepționale de acordare a unor facilități fiscale prin care se urmărește stimularea achitării voluntare de către contribuabili a obligațiilor de plată restante la buget, maximizarea încasărilor bugetare, stimularea mediului economic și,

respectiv, diminuarea arieratelor bugetare, aspect de care beneficiază întreaga societate,

luând în considerare faptul că aspectele prezentate vizează un interes public și constituie o situație extraordinară, a cărei reglementare nu poate fi amânată, se impune adoptarea de măsuri imediate pe calea ordonanței de urgență, pentru asigurarea stabilității economiei și a echilibrului bugetar,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Capitolul I Instituirea unor măsuri de restructurare a obligațiilor bugetare restante la 31 decembrie 2018 în cazul debitorilor care au datorii mai mari de un milion lei

Art. 1 - Instituirea posibilității restructurării obligațiilor bugetare

(1) În scopul revitalizării și evitării deschiderii procedurii insolvenței, debitorii, persoane juridice de drept public sau privat, aflați în dificultate financiară și pentru care există riscul intrării în insolvență, își pot restructura obligațiile bugetare principale restante la data de 31 decembrie 2018 în cuantum mai mare de un milion de lei, inclusiv și neachitate până la data emiterii certificatului de atestare fiscală, precum și obligațiile bugetare accesorii.

(2) Prin obligații bugetare, în sensul prezentului capitol, se înțelege obligația de plată a oricărei sume care se cuvine bugetului general consolidat individualizată în titluri executorii emise potrivit legii, existente în evidența organului fiscal central, în vederea recuperării.

(3) Prin obligații bugetare principale restante la 31 decembrie 2018 se înțeleg și obligațiile bugetare declarate de debitor sau stabilite de organul fiscal competent prin decizie după data de 1 ianuarie 2019 aferente perioadelor fiscale de până la 31 decembrie 2018.

(4) Restructurarea obligațiilor bugetare se aplică și pentru obligațiile bugetare principale și accesorii stabilite de alte organe decât organele fiscale, precum și pentru amenzile de orice fel, transmise spre recuperare organelor fiscale centrale după data de 1 ianuarie 2019 până la data eliberării certificatului de atestare fiscală potrivit art. 3 alin. (3).

(5) Nu formează obiect al restructurării următoarele obligații bugetare:

a) obligațiile bugetare care, la data eliberării certificatului de atestare fiscală, intră sub incidența art. 167 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Codul de procedură fiscală*, în limita sumei de rambursat/de restituit/de plată de la buget;

b) obligațiile bugetare stabilite prin acte administrative care, la data eliberării certificatului de atestare fiscală, sunt suspendate în condițiile art. 14 sau 15 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare. În cazul în care suspendarea executării actului administrativ încetează după data aprobării planului de restructurare și comunicarea deciziei de înlăsnire la plată, debitorul poate solicita includerea în înlăsnirea la plată a obligațiilor bugetare ce au făcut obiectul suspendării sau luarea altor măsuri de restructurare a obligațiilor bugetare. În acest scop, organul fiscal competent comunică debitorului o înștiințare de plată privind obligațiile bugetare individualizate în acte administrative pentru care a încetat suspendarea executării, precum și deciziile referitoare la obligațiile accesorii aferente.

Art. 2 - Condiții pentru a beneficia de restructurarea obligațiilor bugetare

(1) Pentru a beneficia de restructurarea obligațiilor bugetare, debitorul trebuie să

îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

- a) să nu poată îndeplini condițiile pentru a beneficia de eșalonarea la plată reglementată de Codul de procedură fiscală;
- b) să prezinte un plan de restructurare, întocmit de un expert independent;
- c) să nu se afle în procedura insolvenței;
- d) să nu se afle în dizolvare potrivit prevederilor legale în vigoare;
- e) să aibă depuse toate declarațiile fiscale, potrivit vectorului fiscal. Această condiție trebuie îndeplinită la data eliberării certificatului de atestare fiscală potrivit art. 5 alin.(2);
- f) îndeplinirea testului creditorului privat prudent; Testul creditorului privat prudent reprezintă o analiză de sine stătătoare, efectuată pe baza premiselor avute în vedere în cadrul planului de restructurare a debitorului, din care să rezulte că statul se comportă similar unui creditor privat, suficient de prudent și diligent, care ar obține un grad mai mare de recuperare a creanțelor în varianta restructurării față de varianta executării silite.

(2) Condiția de la alin. (1) lit e) se consideră îndeplinită și în cazul în care, pentru perioadele în care nu s-au depus declarații fiscale, obligațiile bugetare au fost stabilite, prin decizie, de către organul fiscal competent sau debitorul își îndeplinește obligațiile declarative prevăzute de lege în termenul prevăzut la art. 6 alin. (5).

Art. 3 - Notificarea privind intenția de restructurare a obligațiilor bugetare

(1) Debitorul care dorește să-și restructureze obligațiile bugetare, potrivit prezentului capitol, notifică organul fiscal competent cu privire la intenția sa și se adresează unui expert independent în vederea întocmirii unui plan de restructurare și a testului creditorului privat prudent.

(2) După primirea notificării prevăzute la alin. (1), organul fiscal competent verifică dacă debitorul și-a îndeplinit obligațiile declarative potrivit vectorului fiscal până la respectiva dată în vederea stabilirii obligațiilor bugetare ce pot forma obiect al restructurării. În cazul în care se constată că debitorul nu și-a îndeplinit obligațiile declarative organul fiscal îl îndrumă potrivit art. 7 din Codul de procedură fiscală.

(3) În termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data depunerii notificării, organul fiscal competent eliberează din oficiu certificatul de atestare fiscală pe care îl comunică debitorului.

Art. 4 - Conținutul planului de restructurare

(1) Planul de restructurare cuprinde, în mod obligatoriu, următoarele :

- a) prezentarea cauzelor și amploarea dificultăților financiare ale debitorului, precum și măsurile luate de debitor pentru depășirea acestora;
- b) situația patrimonială a debitorului;
- c) informații referitoare la cauzele pentru care debitorul nu poate beneficia de eșalonarea la plată conform Codului de procedură fiscală;
- d) măsurile de restructurare a debitorului și modalitățile prin care debitorul înțelege să depășească starea de dificultate financiară, cu termene clare de implementare, precum și măsurile de restructurare a obligațiilor bugetare, care conduc la revitalizarea debitorului.

(2) Restructurarea obligațiilor bugetare poate fi constituită din una sau mai multe măsuri din care una din măsuri trebuie să fie reprezentată de înlesnirile la plata obligațiilor bugetare. Măsurile de restructurare a obligațiilor bugetare care pot fi propuse prin planul de restructurare sunt următoarele:

- a) înlesniri la plata obligațiilor bugetare;
- b) conversia în acțiuni a obligațiilor bugetare principale, în condițiile reglementate la art. 264 din Codul de procedură fiscală;
- c) stingerea obligațiilor bugetare principale prin darea în plată a unor active ale

debitorului, potrivit procedurii reglementate la art. 263 din Codul de procedură fiscală.

d) anularea unor obligații bugetare principale.

(3) Prin derogare de la dispozițiile art. 263 din Codul de procedură fiscală, pot forma obiect al dării în plată și alte active ale debitorului.

(4) Măsura de anulare a unor obligații bugetare principale poate avea loc pentru 30%, 40% sau 50 %, după caz, din totalul obligațiilor bugetare principale și nu poate avea ca obiect obligații bugetare principale și accesorii reprezentând ajutor de stat de recuperat.

(5) Planul de restructurare poate să prevadă, fără a se limita, următoarele măsuri de restructurare a debitorului:

a) restructurarea operațională și/sau financiară;

b) restructurarea corporativă prin modificarea structurii de capital social;

c) restrângerea activității prin lichidarea parțială a activelor din averea debitorului.

(6) Pentru măsura înlesnirii la plată a obligațiilor bugetare planul de restructurare trebuie să prevadă următoarele:

a) perioada necesară pentru înlesnirea la plată, precum și quantumul și termenele de plată a ratelor stabilite printr-un grafic de plată. Înlesnirea la plată nu trebuie să depășească 7 ani, existând posibilitatea prelungirii potrivit art. 11 alin.(4);

b) modalitatea de plată a obligațiilor bugetare, astfel:

i) în primul an al înlesnirii la plată debitorul trebuie să achite obligațiile bugetare scadente după 1 ianuarie 2019 și obligațiile bugetare stabilite de alte organe decât organele fiscale, precum și amenzile de orice fel, transmise spre recuperare organelor fiscale după data eliberării certificatului de atestare fiscală potrivit art. 3 alin.(3), cu excepția celor incluse în înlesnire potrivit art. 11 sau a celor care formează obiect al unei alte măsuri de restructurare;

ii) în al doilea an al înlesnirii la plată, debitorul trebuie să achite cel puțin 10% din quantumul obligațiilor bugetare care fac obiectul înlesnirii la plată;

iii) din al treilea an și până la finalizarea înlesnirii la plată, debitorul trebuie să achite restul obligațiilor bugetare care fac obiectul înlesnirii la plată, proporțional cu anii pentru care a fost acordată înlesnirea la plată;

iv) în cazul debitorilor care au inclusă în planul de restructurare și măsura de anulare a 40% din totalul obligațiilor bugetare principale, pe lângă condiția prevăzută la lit. i), debitorul trebuie să achite și 15% din quantumul obligațiilor bugetare care fac obiectul înlesnirii la plată, în două rate egale, până la datele de 30 noiembrie 2019 și 30 iunie 2020, inclusiv.

v) în cazul debitorilor care au inclusă în planul de restructurare și măsura de anulare a 50% din totalul obligațiilor bugetare principale, pe lângă condiția prevăzută la lit. i), debitorul trebuie să achite și 15% din quantumul obligațiilor bugetare care fac obiectul înlesnirii la plată până data de 30 noiembrie 2019, inclusiv.

(7) În cazul în care planul de restructurare prevede măsura de stingere a obligațiilor bugetare prin dare în plată a unor active ale debitorului, acesta trebuie să prevadă un termen/o perioadă la care se va depune la organul fiscal cererea de dare în plată însoțită de solicitarea de preluare în administrare, potrivit legii.

(8) În cazul în care planul de restructurare prevede măsura conversiei în acțiuni a obligațiilor bugetare acesta trebuie să prevadă un termen/o perioadă până la care se va realiza conversia.

(9) Planul de restructurare trebuie să fie aprobat de adunarea generală a acționarilor, asociaților sau de asociatul unic, după caz.

Art. 5 –Solicitarea de restructurare a obligațiilor bugetare

(1) Debitorul depune la organul fiscal competent solicitarea de restructurare a

obligațiilor bugetare, împreună cu planul de restructurare.

(2) În situația în care după eliberarea certificatului de atestare fiscală, potrivit art. 3 alin. (3) și până la data depunerii solicitării de restructurare a obligațiilor bugetare au fost stinse obligații bugetare ce pot face obiectul restructurării organul fiscal competent eliberează din oficiu un nou certificat de atestare fiscală pe care îl comunică debitorului în vederea ajustării planului de restructurare. În acest caz, obligațiile bugetare cuprinse în certificatul de atestare fiscală ce pot forma obiect al restructurării nu se sting până la momentul depunerii planului de restructurare ajustat.

(3) În analiza solicitării depusă potrivit alin. (1) organul fiscal competent verifică:

a) dacă debitorul se află în dificultate generată de lipsa temporară de disponibilități bănești și are capacitatea financiară de plată pentru a beneficia de eșalonarea la plată potrivit Codului de procedură fiscală;

b) dacă planul de restructurare conține elementele prevăzute la art. 4 alin. (1) și dacă este aprobat conform art. 4 alin. (9);

c) dacă măsurile de restructurare a obligațiilor bugetare respectă condițiile prevăzute la art. 4 alin. (2), (4) și (6)-(8), după caz;

d) existența măsurilor de restructurare care asigură restabilirea viabilității debitorului și îndeplinirea testului creditorului privat prudent pe baza analizei puse la dispoziție de evaluatorul independent.

(4) Solicitarea de restructurare a obligațiilor bugetare se soluționează de organul fiscal competent în termen de maxim 30 zile de la data înregistrării acesteia.

Art. 6 - Modul de soluționare a cererii

(1) În situația în care organul fiscal competent constată că debitorul poate beneficia de eșalonarea la plată potrivit Codului de procedură fiscală emite decizie de respingere a solicitării de restructurare a obligațiilor bugetare și soluționează cererea potrivit dispozițiilor art. 184 - 209 din Codul de procedură fiscală. În acest caz, organul fiscal verifică condițiile de acordare a eșalonării la plată cu excepția condiției prevăzută la art. 186 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură fiscală care a fost verificată potrivit art. 5 alin. (3) lit. a).

(2) În cazul în care organul fiscal competent constată îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 2, precum și condițiile prevăzute la art. 5 alin. (3) lit. b) -d) emite decizie prin care aprobă restructurarea obligațiilor bugetare.

(3) În cazul în care planul de restructurare conține măsura de înlesnire la plată, eventual combinată cu măsura de anulare, în parte, a unor obligații bugetare principale și/sau cu celelalte măsuri de restructurare a obligațiilor bugetare, organul fiscal procedează astfel:

a) emite decizie de înlesnire la plată a obligațiilor bugetare principale. Graficul de plată stabilit în planul de restructurare face parte integrantă din decizia de înlesnire la plată;

b) emite decizie de amânare la plată a dobânzilor, penalităților și a tuturor accesoriilor datorate de debitor aferente obligațiilor bugetare principale care constituie obiect al restructurării la plată, cu excepția obligațiilor accesorii aferente obligațiilor bugetare principale reprezentând ajutor de stat de recuperat. Se emite această decizie și în situația în care obligațiile bugetare principale prevăzute la art. 1 alin. (1), (3) și (4) sunt stinse până la data eliberării certificatului de atestare fiscală.

c) emite decizie de amânare la plată a obligațiilor bugetare principale propuse a fi anulate.

(4) În situația în care organul fiscal competent constată că debitorul nu îndeplinește condițiile prevăzute la art. 5 alin. (3) lit. b) sau c) solicită debitorului efectuarea corecțiilor necesare. În cazul în care în termen de 30 de zile de la data solicitării nu sunt efectuate corecțiile, organul fiscal competent emite decizie de respingere a solicitării de restructurare a obligațiilor bugetare, fără a fi afectat dreptul debitorului de a depune o nouă solicitare în

termenul prevăzut la art. 22.

(5) În situația în care organul fiscal competent constată că debitorul nu îndeplinește condițiile prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. c) - f) emite decizie de respingere a solicitării de restructurare a obligațiilor bugetare. În cazul prevăzut la art. 2 alin. (1) lit. e) decizia de respingere se emite numai dacă, după notificarea debitorului și după trecerea unui termen de 15 zile de la comunicarea notificării, debitorul nu își îndeplinește obligațiile declarative prevăzute de lege.

(6) Obligațiile bugetare care fac obiect al restructurării nu sunt considerate obligații restante.

Art. 7 - Regimul de supraveghere a debitorului

(1) Pe toată perioada implementării măsurilor incluse în planul de restructurare, organul fiscal central instituie un regim de supraveghere a debitorului cu privire la respectarea prevederilor din planul de restructurare, precum și a măsurilor de restructurare a obligațiilor bugetare. În acest caz, conducătorul organului fiscal competent desemnează una sau mai multe persoane în vederea efectuării supravegherii.

(2) Persoana/persoanele care efectuează supravegherea are/au următoarele drepturi:

a) să participe la ședințele adunării generale a acționarilor, asociaților, consiliului de administrație și la luarea tuturor deciziilor privind managementul debitorului;

b) să aibă acces în toate locațiile în care își desfășoară activitatea debitorului;

c) să aibă acces la toate documentele primite de debitor sau care emană de la debitor, inclusiv contracte, oferte sau alte acte.

(3) Persoana/persoanele care efectuează supravegherea are/au următoarele obligații:

a) să prezinte periodic, organului fiscal competent, la termenele stabilite de acesta, un raport cu privire la modul de implementare a planului de restructurare;

b) să semneze pentru luare la cunoștință toate cererile, declarațiile și orice alte documente depuse de debitor la organul fiscal competent;

c) să propună măsuri și soluții în cazul în care constată abateri în implementarea planului de restructurare. În funcție de elementele de risc identificate, propune/propun instituirea de măsuri asigurătorii, potrivit Codului de procedură fiscală.

(4) Debitorul are următoarele obligații:

a) să informeze și să comunice, în timp util, persoanei/persoanelor care efectuează supravegherea, data, ora și locul la care vor avea loc ședințele adunării generale a acționarilor, asociaților, consiliului de administrație și alte asemenea ședințe privind managementul debitorului, precum și documentele ce urmează a fi supuse dezbaterii;

b) să permită accesul persoanei/persoanelor care efectuează supravegherea în toate locațiile în care își desfășoară activitatea, la solicitarea expresă a acesteia/acestora;

c) să permită accesul persoanei/persoanelor care efectuează supravegherea la toate documentele primite de debitor sau care emană de la debitor, inclusiv contracte, oferte sau alte acte, precum și de a efectua copii după documentele solicitate;

d) să informeze persoana/persoanele care efectuează supravegherea întârzierile în implementarea măsurilor stabilite în planul de restructurare, cauzele acestora, precum și soluțiile ce urmează a fi luate.

(5) În cazul în care organul fiscal competent consideră necesare clarificări cu privire la raportul depus de persoana/persoanele care efectuează supravegherea sau cu privire la măsurile ori soluțiile propuse de aceasta/acestea, le poate solicita de la debitor și/sau de la persoana/persoanele care efectuează supravegherea.

(6) Ori de câte ori se impune o ajustare a planului de restructurare aceasta se efectuează de un expert independent.

Art. 8 - Prevederi speciale privind stingerea obligațiilor bugetare administrate de organul fiscal central

(1) În cazul în care în perioada dintre data eliberării certificatului de atestare fiscală și data comunicării deciziei de aprobare a restructurării obligațiilor bugetare se sting obligațiile bugetare ce fac obiectul măsurilor de restructurare a obligațiilor bugetare, stingerea se efectuează mai întâi cu obligațiile exigibile în această perioadă și apoi cu obligațiile cuprinse în certificatul de atestare fiscală care fac obiectul măsurii de înlesnire la plată, în condițiile art. 20.

(2) Pentru deconturile cu sumă negativă de TVA cu opțiune de rambursare depuse până la data eliberării certificatului de atestare fiscală se aplică dispozițiile art. 167 din Codul de procedură fiscală.

(3) Pe perioada derulării înlesnirii la plată, cu sumele de rambursat/de restituit, în limita sumei aprobate la rambursare/restituire, obligațiile bugetare se sting în următoarea ordine:

a) ratele de înlesnire și/sau, după caz, obligațiile bugetare de a căror plată depinde menținerea valabilității înlesnirii la plată;

b) sumele datorate în contul următoarelor rate din graficul de plată.

(4) Prin excepție de la prevederile art. 167 alin. (5) lit. b) din Codul de procedură fiscală, în cazul deconturilor cu sumă negativă de TVA cu opțiune de rambursare depuse în perioada dintre data eliberării certificatului de atestare fiscală și data emiterii deciziei de aprobare a restructurării obligațiilor bugetare, momentul exigibilității sumei de rambursat este data emiterii deciziei de rambursare.

(5) Prin data emiterii deciziei de rambursare, prevăzută la alin. (4), se înțelege data înregistrării acesteia la organul fiscal competent.

(6) Diferențele de obligații bugetare rămase nestinse în urma soluționării deconturilor cu sumă negativă de TVA cu opțiune de rambursare se comunică debitorului printr-o înștiințare de plată.

Art. 9 - Condiții pe perioada de derulare a planului de restructurare

(1) Debitorul are obligația de a îndeplini măsurile prevăzute în planul de restructurare, în termenele stabilite în acesta.

(2) În cazul în care persoana/persoanele care efectuează supravegherea constată că măsurile de restructurare a debitorului inclusiv măsurile de restructurare a obligațiilor bugetare, cu excepția înlesnirilor la plată, nu sunt realizate în termenele/perioadele prevăzute în planul de restructurare notifică debitorul și îi acordă un termen rezonabil în raport cu natura și complexitatea măsurii, care poate fi prelungit pentru motive justificate, în vederea realizării acestora sau a prezentării unui plan de restructurare ajustat, dacă măsurile nu pot fi implementate, din cauze obiective.

(3) Înlesnirea la plată își menține valabilitatea în următoarele condiții:

a) debitorul să declare și să achite, potrivit legii, obligațiile bugetare administrate de organul fiscal competent cu termene de plată începând cu data comunicării deciziei de înlesnire la plată. Înlesnirea la plată își menține valabilitatea și dacă aceste obligații sunt declarate și/sau achitate până la data de 25 a lunii următoare scadenței prevăzute de lege inclusiv sau până la finalizarea înlesnirii la plată în situația în care acest termen se împlinește după data stingerii în totalitate a obligațiilor bugetare care fac obiectul înlesnirii la plată;

b) debitorul să achite, potrivit legii, obligațiile bugetare stabilite de organul fiscal competent prin decizie, cu termene de plată începând cu data comunicării deciziei de înlesnire la plată. Înlesnirea la plată își menține valabilitatea și dacă aceste obligații sunt achitate în cel mult 30 de zile de la termenul de plată prevăzut de lege sau până la finalizarea perioadei de înlesnire la plată în situația în care termenul de 30 de zile se împlinește după această dată;

c) debitorul să achite diferențele de obligații bugetare rezultate din declarații rectificative în termen de cel mult 30 de zile de la data depunerii declarației;

d) debitorul să respecte cuantumul și termenele de plată din graficul de plată. Înlesnirea la plată își menține valabilitatea și dacă rata din grafic este achitată până la următorul termen de plată din graficul de plată;

e) debitorul să achite obligațiile bugetare stabilite de alte organe decât organele fiscale și transmise spre recuperare organelor fiscale, precum și amenzile de orice fel, pentru care au fost comunicate somații după data comunicării deciziei de înlesnire la plată, în cel mult 180 de zile de la comunicarea somației sau până la finalizarea înlesnirii la plată în situația în care termenul de 180 de zile se împlinește după data stingerii în totalitate a obligațiilor bugetare care fac obiectul înlesnirii la plată;

f) debitorul să achite obligațiile bugetare rămase nestinse după soluționarea deconturilor potrivit art. 8 alin. (6), în cel mult 30 de zile de la data comunicării înștiințării de plată;

g) debitorul să achite, în termen de cel mult 30 de zile de la data comunicării înștiințării de plată, obligațiile bugetare stabilite în acte administrative ce au fost suspendate în condițiile art. 14 sau 15 din Legea nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, și pentru care suspendarea executării actului administrativ a încetat după data comunicării deciziei de înlesnire la plată;

h) debitorul să achite, în termen de cel mult 30 de zile de la data comunicării înștiințării de plată, obligațiile bugetare stabilite de alte autorități a căror administrare a fost transferată organului fiscal competent după emiterea deciziei de înlesnire la plată;

i) debitorul să achite sumele pentru care s-a stabilit răspunderea potrivit prevederilor legislației privind insolvența și/sau răspunderea solidară potrivit prevederilor art. 25 și 26 din Codul de procedură fiscală, în cel mult 30 de zile de la data stabilirii răspunderii;

j) debitorul să achite obligațiile bugetare care nu formează obiectul restructurării în termen de un an de la data comunicării deciziei de aprobare a solicitării de restructurare a obligațiilor bugetare;

k) debitorul să nu intre sub incidența uneia dintre situațiile prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. c) sau d);

l) debitorul să respecte obligațiile prevăzute la art. 7 alin. (4);

m) debitorul să achite, în termen de cel mult 30 de zile de la data comunicării înștiințării de plată, obligațiile bugetare datorate de debitorii care fuzionează, potrivit legii, și care nu beneficiază de restructurarea obligațiilor bugetare

(4) În situația în care termenele prevăzute la alin. (3) se împlinesc după data finalizării înlesnirii la plată, obligațiile bugetare trebuie stinse până la data finalizării înlesnirii la plată.

(5) În situația în care sumele care au format obiect al înlesnirii la plată au fost stinse în totalitate și au fost respectate condițiile prevăzute la alin. (3), organul fiscal competent comunică debitorului decizia de finalizare a înlesnirii la plată.

Art. 10 - Modificarea planului de restructurare

Pe perioada derularii planului de restructurare acesta poate fi modificat din inițiativa debitorului, în cazul în care constată anterior împlinirii termenelor, că măsurile incluse în plan inclusiv măsurile de restructurare a obligațiilor bugetarecu excepția înlesnirilor la plată,nu pot fi realizate, din motive obiective, în termenele stabilite. În cazul prezentării unui plan de restructurare ajustat, debitorul trebuie să actualizeze testul creditorului privat prudent.

Art. 11 - Modificarea deciziei de înlesnire la plată în perioada de valabilitate a înlesnirii

(1) Pe perioada de valabilitate a înlesnirii, decizia de înlesnire la plată poate fi

modificată la cererea debitorului prin includerea în înlesnire a următoarelor obligații bugetare cuprinse în certificatul de atestare fiscală emis de organul fiscal competent:

a) obligațiile bugetare de a căror plată depinde menținerea valabilității înlesnirii la plată, prevăzute la art. 9 alin. (3) lit. a) – c), lit. e) – j) și lit. m);

b) obligațiile bugetare exigibile la data comunicării deciziei de menținere a valabilității înlesnirii, prevăzute la art. 14 alin. (2);

c) obligații bugetare pentru care s-a aprobat un plan de restructurare ajustat potrivit art. 9 alin. (2).

(2) Debitorul poate depune cel mult două cereri de modificare a deciziei de înlesnire la plată într-un an calendaristic sau, după caz, fracțiuni de an calendaristic. Pentru obligațiile bugetare prevăzute la art. 9 alin. (3) lit. g) și h) și alin. (8) debitorul poate depune cererea de modificare a deciziei de înlesnire la plată ori de câte ori este necesar. Printr-o cerere se poate solicita modificarea deciziei de înlesnire la plată prin includerea tuturor obligațiilor bugetare ce reprezintă condiție de menținere a valabilității înlesnirii la plată la data depunerii cererii.

(3) Cererea se depune până la împlinirea termenului prevăzut la art. 9 alin. (3) lit. a) - c), lit. e) – j) și lit. m) după caz, ori până la împlinirea termenului prevăzut la art. 14 alin. (2) și se soluționează de organul fiscal competent prin decizie de modificare a deciziei de înlesnire la plată sau decizie de respingere, după caz.

(4) În situația în care debitorul solicită modificarea deciziei de înlesnire la plată acesta prezintă un plan de restructurare ajustat, aprobat potrivit art. 4 alin. (9), care cuprinde un nou grafic de plată. Noul grafic de plată poate fi prelungit, cu acordul prealabil al persoanei/persoanelor care efectuează supravegherea, pe o perioadă de maxim 4 ani, indiferent de numărul cererilor de modificare depuse.

(5) În cazul în care se solicită modificarea înlesnirii la plată accesoriile aferente sumelor care se includ în înlesnire se amână la plată în vederea scutirii.

(6) Cuantumul și termenele de plată ale noilor rate de înlesnire se stabilesc prin graficul de plată prevăzut la alin. (4) cu respectarea art. 4 alin. (6) lit. b), care face parte integrantă din decizia de modificare a deciziei de înlesnire la plată.

(7) În situația în care pe perioada de valabilitate a înlesnirii la plată se desființează sau se anulează, în tot sau în parte, actul administrativ în care sunt individualizate obligații bugetare ce fac obiectul înlesnirii la plată, decizia de înlesnire la plată se modifică în mod corespunzător, la cererea debitorului.

(8) În situația în care pe perioada de valabilitate a înlesnirii debitorul obține o suspendare a executării actului administrativ în care sunt individualizate obligații bugetare ce fac obiectul înlesnirii la plată, decizia de înlesnire la plată se modifică, la cererea debitorului.

(9) Prevederile prezentului articol sunt aplicabile în mod corespunzător și pentru obligațiile bugetare ale unui debitor care nu beneficiază de înlesnire la plată și fuzionează, potrivit legii, cu un alt debitor care beneficiază de înlesnirea la plată.

Art. 12 - Accesorii

(1) Pentru obligațiile bugetare ce formează obiect al restructurării nu se datorează și nu se calculează obligații de plată accesorii de la data aprobării planului de restructurare.

(2) Pentru rata de înlesnire la plată achitată cu întârziere până la următorul termen de plată din graficul de plată, potrivit art. 9 alin. (3) lit. d), precum și pentru diferențele de obligații bugetare marcate și rămase nestinse după soluționarea deconturilor cu sumă negativă de TVA cu opțiune de rambursare, potrivit art. 8 alin. (6), se percepe o penalitate, care i se comunică debitorului prin decizie referitoare la obligațiile de plată accesorii și se achită potrivit prevederilor art. 156 alin. (1) din Codul de procedură fiscală.

(3) Nivelul penalității este de 5% din:

a) suma rămasă nestinsă din rata de îlesnire, reprezentând obligații bugetare principale;

b) diferențele de obligații bugetare marcate și rămase nestinse după soluționarea deconturilor cu sumă negativă de TVA cu opțiune de rambursare.

(4) Penalitatea se face venit la bugetul de stat.

Art. 13–Eșecul planului de restructurare

(1) Planul de restructurare eșuează în situația în care măsurile de restructurare a debitorului inclusiv măsurile de restructurare a obligațiilor bugetare, cu excepția îlesnirilor la plată nu sunt implementate la termenele stabilite în plan și după notificarea debitorului potrivit art. 9 alin. (2) acesta nu prezintă un plan de restructurare ajustat sau nu realizează măsurile în termenul stabilit de persoana/persoanele care supraveghează debitorul. Planul de restructurare eșuează și în situația în care îlesnirea la plată își pierde valabilitatea.

(2) Îlesnirea la plată își pierde valabilitatea la data la care nu sunt respectate dispozițiile art. 9 alin. (3). Organul fiscal competent emite o decizie de constatare a pierderii valabilității îlesnirii la plată, care se comunică debitorului.

(3) Pierderea valabilității îlesnirii la plată atrage:

a) începerea sau continuarea, după caz, a executării silite pentru întreaga sumă nestinsă. Dispozițiile art. 21 rămân aplicabile;

b) pierderea valabilității amânării la plată a dobânzilor, penalităților și tuturor accesoriilor, precum și a obligațiilor bugetare principale amânate la plată. În acest caz, odată cu decizia de constatare a pierderii valabilității îlesnirii la plată se comunică debitorului și decizia de pierdere a valabilității amânării la plată a dobânzilor, penalităților și a tuturor accesoriilor datorate de debitor, precum și a obligațiilor bugetare principale amânate la plată.

(4) În cazul pierderii valabilității îlesnirii la plată, pentru sumele rămase de plată din restructurare, reprezentând obligații bugetare principale se datorează o penalitate de 5%. Prevederile art. 12 alin. (2) și (4) se aplică în mod corespunzător.

(5) Prevederile alin. (4) nu sunt aplicabile pentru obligațiile bugetare principale care formează obiectul îlesnirii la plată și pentru care se datorează penalitate de nedeclarare potrivit art. 181 din Codul de procedură fiscală. În cazul pierderii valabilității îlesnirii la plată, pentru aceste obligații bugetare se datorează penalitatea de nedeclarare prevăzută de art. 181 alin. (1) din Codul de procedură fiscală.

(6) În cazul pierderii valabilității îlesnirii la plată, pentru obligațiile bugetare rămase de plată din restructurare, se datorează de la data emiterii deciziei de îlesnire la plată dobânzi potrivit art. 174 din Codul de procedură fiscală.

Art. 14 - Menținerea îlesnirii la plată

(1) Debitorul poate solicita organului fiscal competent menținerea unei îlesniri la plată a cărei valabilitate a fost pierdută din cauza nerespectării condițiilor prevăzute la art. 9 alin. (3) precum și la alin. (2) al prezentului articol, cu excepția cazului în care îlesnirea a fost pierdută ca urmare a nerespectării condiției prevăzută la art. 9 alin. (3) lit. k), de două ori într-un an calendaristic, sau fracțiune de an calendaristic, dacă depune o cerere în acest scop înainte de stingerea tuturor obligațiilor bugetare care au făcut obiectul îlesnirii la plată. Cererea se soluționează prin emiterea unei decizii de menținere a valabilității îlesnirii, cu păstrarea perioadei de îlesnire deja aprobate.

(2) Pentru menținerea valabilității îlesnirii la plată, debitorul are obligația să achite obligațiile bugetare exigibile la data comunicării deciziei de menținere a valabilității îlesnirii, cu excepția celor care au făcut obiectul îlesnirii a cărei valabilitate a fost pierdută, în termen de 90 de zile de la data comunicării deciziei. Prevederile art. 9 sunt aplicabile în mod corespunzător.

Art. 15 - Suspendarea executării silită

(1) Pentru obligațiile bugetare care fac obiectul restructurării, precum și pentru obligațiile prevăzute la art. 9 alin. (3) lit. a) – c), e) - j) și m) nu începe sau se suspendă, după caz, procedura de executare silită, de la data depunerii solicitării prevăzută la art. 5. În cazul obligațiilor prevăzute la art. 9 alin. (3) lit. e) executarea silită se suspendă după comunicarea somației.

(2) Odată cu comunicarea deciziei de aprobare a planului de restructurare către debitor, organele fiscale competente comunică, în scris, instituțiilor de credit la care debitorul are deschise conturile bancare și/sau terților popriți care dețin/datorează sume de bani debitorului măsura de ridicare a executării silită prin poprire.

(3) Sechestrile și măsurile asigurătorii instituite de organul fiscal se mențin pe perioada acordării înlesnirii la plată. În situația în care bunurile sechestrate potrivit Codului de procedură fiscală trebuie valorificate în vederea asigurării finanțării și/sau plății datoriei debitorului organul fiscal ridică sechestrile, cu avizul persoanei/persoanelor care efectuează supravegherea potrivit art. 7, iar sumele obținute sunt folosite de debitor pentru punerea în aplicare a planului de restructurare.

(4) În cazul emiterii deciziei de respingere începe sau continuă executarea silită, de la data comunicării acesteia. Dispozițiile art. 21 rămân aplicabile.

Art. 16 - Regimul special al obligațiilor bugetare de a căror plată depinde menținerea autorizației, acordului ori a altui act administrativ similar

(1) Pentru debitorii care au solicitat restructurarea obligațiilor bugetare și care trebuie să achite obligațiile bugetare administrate de organul fiscal central într-un anumit termen pentru a se menține autorizația, acordul ori alt act administrativ similar, autoritatea competentă nu revocă/nu suspendă actul pe motiv de neplată a obligațiilor bugetare la termenul prevăzut în legislația specifică.

(2) În situația în care, solicitarea de restructurare a fost respinsă, debitorii prevăzuți la alin. (1) trebuie să achite obligațiile bugetare de a căror plată depinde menținerea autorizației, acordului ori a altui act administrativ similar în scopul menținerii actului, în termen de 15 zile de la data comunicării deciziei de respingere. În acest caz, o nouă solicitare de restructurare poate depune numai după achitarea acestor obligații bugetare cu respectarea termenului prevăzut la art. 22.

(3) Pe perioada derulării planului de restructurare, autoritatea competentă nu revocă/nu suspendă autorizația, acordul sau alt act administrativ similar pe motiv de neplată a obligațiilor bugetare la termenul prevăzut în legislația specifică.

Art. 17 - Calcularea termenelor

(1) Termenele stabilite în prezentul capitol se calculează pe zile calendaristice începând cu ziua imediat următoare de la care încep să curgă și expiră la ora 24,00 a ultimei zile în care se împlinesc termenele.

(2) În situația în care termenele prevăzute la alin. (1) se împlinesc într-o zi de sărbătoare legală sau când serviciul este suspendat, acestea se prelungesc până la sfârșitul primei zile de lucru următoare.

Art. 18 - Finalizarea planului de restructurare

(1) În situația în care măsurile de restructurare a debitorului, precum și măsurile de restructurare a obligațiilor bugetare au fost realizate, planul de restructurare se consideră finalizat, iar dobânzile, penalitățile și toate accesoriile datorate de debitor, amanate la plată,

precum și obligațiile bugetare principale amânate la plată, se anulează prin decizie care se comunică debitorului odată cu decizia de finalizare a planului de restructurare.

(2) Decizia de finalizare a planului de restructurare a obligațiilor bugetare împreună cu decizia de anulare a obligațiilor bugetare principale și accesorii amânate la plată se comunică debitorului, potrivit Codului de procedură fiscală.

Art. 19 - Îndreptarea erorilor din actele întocmite de organul fiscal

Organul fiscal competent poate îndrepta erorile din conținutul actelor întocmite, din oficiu sau la cererea debitorului, printr-o decizie de îndreptare a erorii. Decizia de îndreptare a erorii produce efecte față de debitor de la data comunicării acesteia, potrivit legii.

Art. 20 - Plata cu anticipație a sumelor cuprinse în graficul de plată

(1) Debitorul poate plăti anticipat, parțial sau total, sumele cuprinse în graficul de plată. În acest caz, debitorul notifică organul fiscal, prin cerere, intenția de a stinge anticipat aceste sume. În cazul achitării anticipate parțiale, organul fiscal competent înștiințează debitorul, până la următorul termen de plată din grafic, cu privire la stingerea sumelor datorate în contul următoarelor rate de îlesnire aprobate până la concurența cu suma achitată.

(2) Organul fiscal reface graficul de plată, din oficiu, până la următorul termen de plată a ratelor, în următoarele situații:

a) ori de câte ori are loc o diminuare a obligațiilor bugetare incluse în îlesnirea la plată ca urmare a anulării unor titluri de creanță/titluri executorii;

b) se sting anticipat mai mult de 3 rate din graficul de plată, cu respectarea perioadei de îlesnire aprobate. În acest caz, ratele ce fac obiectul stingerii anticipate sunt exigibile la data plății sau la data emiterii deciziei de rambursare, după caz;

c) în graficul de plată există și obligații bugetare stabilite de alte organe și transmise spre recuperare organului fiscal, potrivit legii, iar acestea au fost stinse, total sau parțial, potrivit legislației specifice, de către organele care le gestionează.

(3) În cazul prevăzut la alin. (2) noul grafic de îlesnire se comunică debitorului prin decizia organului fiscal competent și îl înlocuiește pe cel existent în planul de restructurare.

(4) Ori de câte ori se prezintă un plan de restructurare ajustat care cuprinde un nou grafic de plată potrivit prezentului capitol, organul fiscal competent emite decizie de modificare a deciziei de îlesnire la plată, la care anexează noul grafic.

Art. 21 - Solicitarea deschiderii procedurii insolvenței

Organul fiscal competent are obligația de a solicita deschiderea procedurii insolvenței, în formă simplificată, în condițiile Legii nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, cu modificările și completările ulterioare, în următoarele situații:

a) în cazul în care debitorul nu depune solicitarea de restructurare prevăzută la art. 5 în termenul prevăzut la art. 22;

b) în cazul în care organul fiscal competent respinge solicitarea de restructurare prevăzută la art. 5 și nu emite acordul de principiu pentru acordarea unei eșalonări conform Codului de procedură fiscală;

c) în cazul în care planul de restructurare eșuează.

Art. 22 - Termenul de depunere a solicitării de restructurare

Solicitarea de restructurare prevăzută la art. 5 se poate depune în termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, sub sancțiunea decăderii.

Capitolul II

Anularea unor obligații accesorii

Art. 23. Sfera de aplicare

(1) Prezentul capitol se aplică pentru debitorii care la data de 31 decembrie 2018, inclusiv, au obligații bugetare restante administrate de organul fiscal central sub un milion lei.

(2) Pot beneficia de prevederile prezentului capitol și debitorii care au obligațiile bugetare principale restante la data de 31 decembrie 2018 de un milion de lei sau mai mari și nu doresc să beneficieze de facilitățile prevăzute la capitolul I.

(3) În sensul prezentului capitol, prin obligații bugetare principale restante la 31 decembrie 2018, inclusiv, se înțelege:

a) obligații bugetare pentru care s-a împlinit scadența sau termenul de plată până la 31 decembrie 2018, inclusiv;

b) diferențele de obligații bugetare principale stabilite prin decizie de impunere comunicate până la data de 31 decembrie 2018, inclusiv, chiar dacă pentru acestea nu s-a împlinit termenul de plată prevăzut la art. 156 alin. (1) din Codul de procedură fiscală;

c) alte obligații de plată individualizate în titluri executorii emise potrivit legii și existente în evidența organului fiscal în vederea recuperării la data de 31 decembrie 2018, inclusiv.

(4) Nu sunt considerate obligații de plată restante la 31 decembrie 2018, inclusiv:

a) obligațiile bugetare pentru care s-au acordat și sunt în derulare înlesniri la plată, potrivit legii, la data de 31 decembrie 2018, inclusiv;

b) obligațiile de plată stabilite în acte administrative a căror executare este suspendată în condițiile legii, la data de 31 decembrie 2018, inclusiv.

(5) Sunt considerate restante la 31 decembrie 2018, inclusiv, și obligațiile de plată care, la această dată, se află în oricare din situațiile prevăzute la alin. (4), iar ulterior acestei date, dar nu mai târziu de 30 noiembrie 2019, inclusiv, înlesnirea la plată își pierde valabilitatea sau, după caz, încetează suspendarea executării actului administrativ fiscal.

(6) Pentru obligațiile prevăzute la alin. (4) lit. b), contribuabilii pot renunța la efectele suspendării actului administrativ fiscal pentru a beneficia de anularea dobanzilor, penalităților și tuturor accesoriilor. În acest caz, contribuabilii trebuie să depună o cerere de renunțare la efectele suspendării actului administrativ fiscal până la data de 30 noiembrie 2019, inclusiv.

Art. 24. Anularea accesoriilor aferente obligațiilor bugetare restante la data de 31 decembrie 2018

Dobanzile, penalitățile și toate accesoriile, aferente obligațiilor bugetare principale datorate bugetului general consolidat, restante la de 31 decembrie 2018, inclusiv, se anulează dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) toate obligațiile bugetare principale restante la 31 decembrie 2018, inclusiv, administrate de organul fiscal central, se sting prin orice modalitate prevăzută de lege până la data de 30 noiembrie 2019, inclusiv;

b) sunt stinse prin orice modalitate prevăzută de lege toate obligațiile bugetare principale administrate de organul fiscal central cu termene de plată cuprinse între data de 1 ianuarie 2019 și 30 noiembrie 2019, inclusiv, până la data depunerii cererii de anulare a accesoriilor;

c) debitorul să aibă depuse toate declarațiile fiscale, potrivit vectorului fiscal, până la data depunerii cererii de anulare a accesoriilor. Această condiție se consideră îndeplinită și în cazul în care, pentru perioadele în care nu s-au depus declarații fiscale, obligațiile fiscale au fost stabilite, prin decizie, de către organul fiscal central;

d) debitorul depune cererea de anulare a accesoriilor după îndeplinirea condițiilor prevăzute la lit. a)- c), dar nu mai târziu de 30 noiembrie 2019, inclusiv, sub sancțiunea decăderii.

Art. 25. Anularea accesoriilor aferente obligațiilor bugetare declarate suplimentar de debitori prin declarație rectificativă

(1) Dobanzile, penalitățile și toate accesoriile, aferente diferențelor de obligații bugetare principale declarate suplimentar de debitor prin declarație rectificativă prin care se corectează obligațiile bugetare principale cu scadențe anterioare datei de 31 decembrie 2018, inclusiv, administrate de organul fiscal central, se anulează dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) declarația rectificativă este depusă începând cu data de 1 ianuarie 2019 până la data de 30 noiembrie 2019, inclusiv;

b) toate obligațiile bugetare principale individualizate în declarația rectificativă se sting prin orice modalitate prevăzută de lege până la 30 noiembrie 2019, inclusiv;

c) sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 24 lit. b) - d).

(2) Prevederile alin. (1) sunt aplicabile și în cazul corectării erorilor din deconturile de taxă pe valoarea adăugată efectuate potrivit reglementărilor legale în vigoare.

Art. 26. Anularea accesoriilor aferente obligațiilor bugetare cu termene de plată până la data de 31 decembrie 2018 și stinse până la această dată

Dobanzile, penalitățile și toate accesoriile, aferente obligațiilor bugetare principale cu termene de plată până la 31 decembrie 2018, inclusiv, și stinse până la această dată, administrate de organul fiscal central, se anulează dacă sunt îndeplinite cumulativ condițiile prevăzute la art. 24 lit. b-d).

Art. 27. Anularea accesoriilor aferente obligațiilor bugetare cu termene de plată până la data de 31 decembrie 2018 individualizate în decizii de impunere

(1) Dobanzile, penalitățile și toate accesoriile, aferente obligațiilor bugetare principale administrate de organul fiscal central, cu termene de plată până la 31 decembrie 2018, inclusiv, și individualizate în decizii de impunere emise urmare unei inspecții fiscale în derulare la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se anulează dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) toate diferențele de obligații bugetare principale individualizate în decizia de impunere sunt stinse prin orice modalitate prevăzută de lege până la termenul de plată prevăzut la art. 156 alin. (1) din Codul de procedură fiscală;

b) cererea de anulare a accesoriilor se depune în termen de 90 de zile de la comunicarea deciziei de impunere, sub sancțiunea decăderii.

(2) În situația inspecțiilor fiscale ce urmează a începe după intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, în scopul acordării anulării prevăzute la art. 25, organele fiscale iau în considerare declarațiile rectificative depuse de debitori în cel mult 10 zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

Art. 28 Solicitarea de anulare a accesoriilor aferente obligațiilor bugetare restante

(1) Debitori care intenționează să beneficieze de anularea obligațiilor bugetare accesorii potrivit prezentului capitol pot notifica organul fiscal competent cu privire la intenția sa, până cel mai târziu la data depunerii cererii de anulare a accesoriilor.

(2) Pentru debitori care au notificat organul fiscal potrivit alin. (1):

a) dobânzile, penalitățile și toate accesoriile, care pot face obiectul anulării, se amână la plată în vederea anulării. În acest caz, organul fiscal emite decizie de amânare la plată a dobânzilor, penalităților și a tuturor accesoriilor;

b) procedura de executare silită nu începe sau se suspendă, după caz, pentru obligațiile accesorii amânate la plată potrivit lit. a);

c) obligațiile accesorii amânate la plată potrivit lit. a) nu se sting până la data soluționării cererii de anulare a accesoriilor sau până la data de 30 noiembrie 2019 inclusiv, în cazul în care debitorul nu depune cerere de anulare a accesoriilor.

(3) Prevederile alin. (2) sunt aplicabile și pe perioada cuprinsă între data depunerii cererii de anulare a accesoriilor și data emiterii deciziei de soluționare a cererii potrivit [art. 30](#).

(4) Decizia de amânare la plată a dobânzilor, penalităților și a tuturor accesoriilor își pierde valabilitatea în oricare din următoarele situații:

a) la data emiterii deciziei de anulare a accesoriilor sau a deciziei de respingere a cererii de anulare a accesoriilor, după caz;

b) la data de 30 noiembrie 2019, în cazul în care debitorul nu depune cerere de anulare a accesoriilor.

Art. 29 Efectele cu privire la popririle instituite de organul fiscal central

(1) Prin derogare de la prevederile art. 236 din Codul de procedură fiscală, până la data de 30 noiembrie 2019, inclusiv, debitorii care au notificat organul fiscal potrivit art. 30 și au înființate popriri la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, de către organul de executare fiscală, asupra disponibilităților bănești, pot efectua plata sumelor înscrise în adresele de înființare a popririi din sumele indisponibilizate.

(2) Prevederile alin. (1) sunt aplicabile și pentru popririle înființate între data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență și data de 30 noiembrie 2019, inclusiv.

Art. 30 Cererea de anulare a accesoriilor

Cererea de anulare a accesoriilor, depusă potrivit prezentului capitol, se soluționează prin decizie de anulare a accesoriilor sau, după caz, decizie de respingere a cererii de anulare a accesoriilor.

Art. 31. Anularea accesoriilor în cazul debitorilor care beneficiază de eșalonare la plată

(1) Un debitor poate beneficia de anularea accesoriilor potrivit prezentului capitol în oricare dintre situațiile prevăzute la art. 24- 27, dacă sunt îndeplinite condițiile pentru acordarea anulării.

(2) Debitorii care la data de intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență beneficiază de eșalonarea la plată a obligațiilor fiscale potrivit Codului de procedură fiscală, precum și cei care obțin eșalonarea în perioada cuprinsă între data de intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență și 30 noiembrie 2019 pot beneficia de anularea dobânzilor, penalităților și tuturor accesoriilor, potrivit prevederilor art. 25 - 27, dacă îndeplinesc condițiile prevăzute de aceste articole, dar doresc și menținerea eșalonării la plată.

(3) Debitorii care la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență beneficiază de eșalonarea la plată a obligațiilor fiscale potrivit Codului de procedură fiscală, precum și cei care obțin eșalonarea în perioada cuprinsă între data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență și 30 noiembrie 2019 pot beneficia de anularea dobânzilor, penalităților și tuturor accesoriilor, dacă eșalonarea la plată se finalizează până la 30 noiembrie 2019. În acest caz, accesoriile incluse în ratele de eșalonare cu termene de plată după data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență achitate odată cu plata ratei de eșalonare se restituie potrivit Codului de procedură fiscală.

Art. 32. Anularea accesoriilor în cazul obligațiilor bugetare restante la 31 decembrie 2018 datorate bugetelor locale

(1) În cazul obligațiilor bugetare restante la 31 decembrie 2018 datorate bugetelor locale, prevederile prezentului capitol se aplică de către unitățile administrativ-teritoriale sau, după caz, subdiviziunile administrativ-teritoriale ale municipiilor, opțional, dacă consiliul local stabilește, prin hotărâre, aplicarea acestor prevederi.

(2) Prin hotărârea prevăzută la alin. (1), consiliul local aprobă și procedura de acordare a anulării accesoriilor.

Art. 33. Anularea accesoriilor în cazul obligațiilor bugetare restante la 31 decembrie 2018 administrate de alte instituții sau autorități publice

Prevederile prezentului capitol sunt aplicabile și în cazul obligațiilor bugetare administrate de alte instituții sau autorități publice. În acest caz, cererea de anulare a accesoriilor se depune și se soluționează de către instituția sau autoritatea publică care administrează respectivele obligații bugetare.

Art. 34. Anularea accesoriilor în cazul debitorilor care au cereri de rambursare

Debitorii care, la data de 30 noiembrie 2019, inclusiv, au cereri de rambursare în curs de soluționare pentru care, ulterior acestei date, organul fiscal respinge total sau parțial rambursarea beneficiază de anularea obligațiilor bugetare accesorii potrivit prezentului capitol, dacă achită obligațiile bugetare de care depinde anularea, nestinse prin compensare cu sumele individualizate în cererea de rambursare, în 30 de zile de la data comunicării deciziei prin care se respinge rambursarea.

**Capitolul III
Dispoziții finale**

Art. 35. – Menținerea valabilității facilităților fiscale

Facilitățile fiscale prevăzute de prezenta ordonanță de urgență își mențin valabilitatea și în cazul desființării actului administrativ fiscal în procedura de soluționare a contestației chiar dacă s-a dispus emiterea unui nou act administrativ fiscal.

Art. 36 - Posibilitatea de contestare

Împotriva actelor administrative fiscale emise potrivit prezentei ordonanțe de urgență se poate formula contestație potrivit art. 268 - 281 din Codul de procedură fiscală.

Art. 37 - Acte normative de aplicare

(1) Procedura de aplicare a Capitolului I se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice la propunerea președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală în termen de maxim 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

(2) Procedura de aplicare a Capitolului II se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice, la propunerea președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în cazul obligațiilor bugetare administrate de către organul fiscal central, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

(3) În cazul obligațiilor bugetare administrate de alte instituții sau autorități publice procedura de aplicare a Capitolului II se aprobă de conducătorul instituției sau autorității publice, cu avizul Ministerului Finanțelor Publice, în termen de 30 zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.